

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

Ἐκκαθάρισις μαλλιαροκομμουνιστῶν. — Φιλοδο-
σικὸν συνέδριον. — Ὁ Λίντερ. — Γέλως καὶ
θάνατος. — Δράμα χιλιαστῶν καὶ
ὄχι χιλιοστῶν. — Ἐθνικὸν
μελόδραμα.

Ἐπὶ τέλους! Μετὰ μακροὺς ἀγῶνας κατορ-
θώθη ἡ ἐκκαθάρισις τῶν πρωτεργατῶν μαλλια-
ροκομμουνιστῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Ἀ-
πελύθησαν οἱ κ. κ. Γλυνὸς, Δελμούζος, Τριαν-
ταφυλίδης, Βάρναλης καὶ ἡ κ. Ἰμβριώτου. Ὁ
κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐδήλωσεν ὅτι θὰ
συνεχισθῇ ἡ ἐκκαθάρισις ἀπολυομένων καὶ ἄλ-
λων. Ἡ κοινωνία μετ' ἀνακουφίσεως ἐπεκρότη-
σε τὴν θαρραλέαν τῆς Κυβερνήσεως προῶν ἀ-
ναμένονσα ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ἐκπαίδευσιν ἀπὸ τοῦ
ἄγος τοῦ μαλλιαρισμοῦ τὸ ἀντιπαιδαγωγικὸν
καὶ ἀντεθνικόν. Ἡ χειρουργικὴ μάχαιρα ἦν ἄλ-
λω τε γνωρίζει καλῶς νὰ χειρίζεται ὁ κ. Ὑ-
πουργὸς ἐβυθίσθη ἀμειλίχτως εἰς τὰ σαπρὰ
μέλη τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἀφοῦ τὰ δάση ἐγκατελείφθησαν σχεδόν,
ἀφοῦ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δὲν κατορθώνουν νὰ τὰ
συντηροῦν, ἔπρεπε νὰ συγκληθῶν ἐπίλεκτα
μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, τ' ἀποτελοῦντα
τὴν «Φιλοδασικὴν Ἐνωσιν». Καὶ ἐκάλεσαν Συ-
νέδριον, κατὰ τὸ ὁποῖον διεξετραγωδήθησαν οἱ
βανδαλισμοὶ ὅς ὑφίστανται τὰ δάση καὶ δασύλ-
λια, ἐντὸς καὶ τῶν πόλεων καὶ ἐγένοντο ἐπιθέ-
σεις κατὰ τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε
σοβαρῶς ἠθέλησε νὰ προστατεύσῃ τὰ δάση.
Ὑπεβλήθησαν εὐχαί, προτάσεις, διαμαρτυρίαι.
Καὶ τὸ Συνέδριον ἔληξε. Ἀς εὐχηθῶμεν νὰ
μὴ λήξῃ καὶ ὁ ζήλος τῶν συνέδρων. Ἡ Φιλο-
δασικὴ πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διάσωσιν τοῦ
Ἑλλην. δάσους διὰ παντὸς τρόπου, ἀφηνιψίζου-
σα τοὺς γραφειοκρατάς ἀρμοδίους.

Εἰς ἓν χωρίον τῆς Δράμας μία ὁλόκληρος
οἰκογένεια ἐνὸς χωρικοῦ παρεφρόνησεν αἰφνη-
δίως. Τὸ χωρίον ἀνεστατώθη. Ἡ τρέλλα δὲν
εἶνε μικρόβιον, διὰ νὰ προσβάλλῃ ὁμαδικῶς.
Τί συνέβη λοιπόν;

Ἡ ἐξήγησις εἶνε ἀκόμη παραδοξωτέρα. Ὑπάρχει μία αἵρεσις ἐν Ἀμερικῇ, ἡ ὁποία δια-
τηρεῖ μίαν προπαγάνδαν μετ' ἐκτασίους πλοκά-
μους. Οἱ πλόκαμοι εἶνε φυλλάδια, εἰς τὰ ὁποῖα
κηρύσσονται τ' ἀγαθὰ τῆς μελλοντικῆς ζωῆς μετ'
ἀφθόνους ὑποσχέσεις. Διὰ τοὺς διανοομένους
ὅλ' αὐτὰ ἀντιπαρέρχονται μετ' ἀδιαφορίαν ἢ εἰρω-
νικά μειδιάματα. Εἰς τοὺς ἀπαιδέτους ὅμως ἐ-
ξασκοῦν μεγάλην ψυχικὴν ἐπίδρασιν. Ἀν δὲν
ἠμποροῦν νὰ σκεφθῶν, ἠμποροῦν ὅμως νὰ . . .
τρέλλαινῶνται. Καὶ τὸ ἀδύνατον μυαλό των τὸ
ἐπιτίλισαν οἱ Χιλιασταί, μέχρις οὗ τὸ ἐξεχαρ-
βάλωσαν. Νὰ τρελλαθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν πολλὴν
μελέτην συνέβη, νὰ τρελλαθῇ κανεὶς νομίζων ὅτι
εἶνε μέγας συγγραφεὺς, χωρὶς νὰ εἶνε, καὶ αὐ-

τὸ συνέβη, εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα εἰς εὐρεῖαν
κλίμακα· ἀλλὰ νὰ τρελλαθῇ ὁλόκληρος οἰκογέ-
νεια, γονεῖς καὶ παιδιά, διότι ἐδιάβασαν θρη-
σκώληπτα βιβλία, αὐτὸ εἶνε μοναδικὸν φαινόμε-
νον. Ἀλλὰ συγχρόνως τὸ μεγαλείτερον κατόρ-
θωμα τῶν Χριστιανῶν αἱρετικῶν.

Ἡ ζωὴ εἶνε μία ἐναλλαγὴ ἀντιθέσεων. Ἀλλ'
ἀντιθέσεων μεγάλων, ἀκροτήτων. Ἀλλεπάλληλα
γεγονότα ἐπέρχονται διὰ νὰ βροντοφωνήσουν
τὴν ἀλήθειαν αὐτήν. Ὅσοι ἀγαποῦν τὸν κινη-
ματογράφον, ποσάκις δὲν ἐγέλασαν μετ' ὁν βα-
σιλέα τοῦ γέλωτος, τὸν Μὰξ Λίντερ. Μία ἀδιά-
κοπος πηγὴ εὐθυμίας, μία ἄλυσσος παιδρῶν
σκηνῶν, ἡτις σὰς ἔκαμνε νὰ λησμονῇτε ὅλας
τὰς πικρίας τῆς ζωῆς. Λοιπὸν ὁ ἡγεμὸν τοῦ
γέλωτος δι' ὅλον τὸν κόσμον, ἔγινεν ἥρως δρᾶ-
ματος διὰ τὸν ἑαυτὸν του. Ἀπέκτησε φήμην, ἀ-
πέκτησε πλοῦτον, ἀπέκτησε ὁραίαν σύντροφον.
Κατέκτησε τὴν ζωὴν καὶ ὅμως! Ἐπέταξε τὴν
ὁραίαν αὐτὴν ζωὴν, ἡ ὁποία ἦτο δι' αὐτὸν χα-
ρὰ καὶ γέλως ὡς ἐν ράκος. Καὶ διὰ νὰ γίνῃ τὸ
δράμα τραγωδία, συμπαρέσυρεν εἰς τὸν θάνα-
τόν του τὴν γυναῖκά του. Ὁ Λίντερ ἠτύχητό-
νησε μαζὺ μ' αὐτήν.

Ἦμουν μικρὸ παιδί πού ἤκουα ὅτι θὰ γίνῃ
Ἑθνικὸν Θέατρον. Πόσαι ἀπόπειραι ἔγιναν καὶ
ποῖα ὄνειρα ἐπλάσθησαν. Οἱ γεροντότεροι ἀ-
πῆρχοντο τοῦ ματαιοῦ αὐτοῦ κόσμου χωρὶς νὰ
τὸ ἴδουν. Οἱ νεώτεροι ἐγήρασαν ἀναμένοντες
τὴν πραγματοποίησίν του. Τὰ σημερινὰ παιδιά
θὰ ἴδουν αὐτὸ τὸ θαῦμα ἅμα μεγαλώσουν; Πο-
λὺ ἀμφιβάλλω.

Ὅ,τι γίνεται ἢ μᾶλλον ὅ,τι δὲν ἔγινε μετ' ὅ
Ἑθνικὸν Θέατρον, τὸ ἴδιο μετ' ὅ Ἑθνικὸν Με-
λόδραμα. Εὐσεβὴς πόθος κατήντησε καὶ αὐτό.
Ὁ ἀγαπητὸς μου καέστρος κ. Λαυράγκας εἰρ-
γασθῇ δι' ἓν Ἑλληνικὸν Μελόδραμα, ἐγήρασε
σχεδὸν καὶ ἐνῶ ἄλλοτε εἴχομεν ὁπωσδήποτε ἐν
μελόδραμα, τώρα δὲν ἔχομεν καθόλου. Φαντα-
σθῇτε νὰ ἀποκτήσωμεν ὄχι ἀπλῶς Ἑλληνι-
κὸν μελόδραμα, διὰ τῆς μεθόδου τῆς νεκρανα-
στάσεως, ἀλλὰ καὶ Ἑθνικὸν Μελόδραμα.

Μᾶς τὸ ὑπόσχεται ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παι-
δείας, ὅστις, ὡς Ἑπτανήσιος, αἰσθάνεται ἰδιαί-
τεραν ἀγάπην πρὸς τὴν μουσικὴν. Ἀνεκοίτως
μάλιστα ὅτι εὖρε καὶ τὸν τρόπον τῆς προικοδο-
τήσεως. Ἀς εὐχηθῶμεν ἢ πολὺ φερνὸς Μοῦσα
νὰ μᾶς χαρίσῃ ἐν Ἑθνικὸν Μελόδραμα, ἀφοῦ
μάλιστα ὑπάρχουν τὰ στελέχη. Ἄλλως τε ἀνε-
δείχθησαν καὶ πολλοὶ νέοι ἐμφανισθέντες καὶ
ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἰταλικῆς σκηνῆς.

Μένει ἐν ἐρώτημα: Τὸ Ἑθνικὸν Μελόδραμα
θὰ παίξῃ ἰταλικά ἔργα; Ἀλλὰ τότε τί Ἑθνικὸν
θὰ εἶναι; Ἀλλὰ ποῦ πάλιν τὰ ἑλληνικὰ μελο-
δραματικά ἔργα; Δι' αὐτὰ δυστυχῶς δὲν χωρεῖ,
καμμία προικοδοτήσις.

ΔΑΦΝΙΣ